

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SEGLAR DE CATALUNYA

Any 22 16 abril 2017 núm. 200

ofscat.jimdo.com

ofspompeia@hotmail.es

Crucificar Jesús cada dia

IDIOMES ESTRANGERS

No. No us feu una idea errònia del contingut successió de lletres que intenta ser més o menys coherent. Espero i desitjo que ho sigui més que menys. Vaig començar a entonar-me, i si voleu, en termes de to, a refilar però com un corb amb "La Vanguardia" del dia 10 de març d'aquest any 2017. Pàg. 3: "Escarment europeu a Polònia"; pàg. 4: "La creixent influència de Rússia als Balcans posa en guàrdia la UE"; pàg. 5: publicitat, ¡encara bo!; pàg. 5: "Alemanya i els Estats Units temen el nou desplegament de míssils russos"; pàg. 7: "Els EUA augmenten la implicació a Síria al enviar 'marines' contra l'EI"; pàg. 8: "Wikileaks treballarà amb el sector tecnològic per oposar-se a la CIA". A la pàg. 9 descansem amb la publicitat. A la pàg. 10: "Tiroteig mortal en una bar de Basilea i atac amb destrat a Düsseldorf". Segueixo?

I sobretot en aquests temps en què més que mai ens posem a la boca paraules com l'exercici de la "no-violència". Assumeixo el risc d'acceptar les conseqüències que pugui ocasionar un posicionament, més o menys crític, amb la "no-violència".

La "no-violència" és un idioma. És la llengua que parlen aquells, entre els que m'incloc, idealistes en algunes facetes de la vida. Sí, sóc parlant d'aquesta llengua, encara que sovint, quan m'encresco, la parlo molt malament i la pronuncio pitjor. A voltes és un idioma que no aconseguixo escriure i vull consultar-vos, després del que estic exposant, si no us passa el mateix. Estic molt convençut que us esforceu en fer-ho també vosaltres: parlar-lo i escriure'l.

Perquè dos puguin parlar, perquè dues persones puguin entrar en contacte oral ha d'haver-hi un vincle comú i que cal que entenguin les dues parts, ha d'haver un emissor i un receptor que estiguin d'acord a usar un canal comú que farà intel·ligible tot allò que es diuen. Això s'assoleix quan ambdós arriben al consens d'expressar-se de manera comprensible l'un amb l'altre. Tots dos fan un esforç, lògicament. Hi ha una taula de valors, que és el significat dels continguts, que fan que allò que jo rebo és, de manera poc o molt exacta, allò que s'ha pretès expressar. Si això no és així no pot haver-hi entesa. És clar.

M'explico. M'apassiona, per exemple, el "Càntic de les Criatures". Em fascina i procuro que sigui per a mi un important referent en la meua vida franciscana. Però... si veig el "Càntic de les Criatures", o bé el sen-

to, escrit en sànscrit o en xinès, jo no tindrè ni "pajotera" idea del que s'està dient, ni tan sols que és aquella obra de Francesc que estimo tantíssim, que m'admira, "m'enconcarà", i em fascina. Perquè un humil servidor, com em passa amb moltes facetes de la vida, no tinc ni idea de xinès ni de sànscrit. El problema no és el contingut del "Càntic", el problema no és el que m'està dient l'autor, el problema no és la seva validesa. El gran problema és que no hi ha cap possibilitat d'entesa perquè no hi ha possibilitat de connexió. I en el meu cas hi ha una manca. No es pot establir una relació emissor i receptor perquè el canal no és l'adequat. Jo no m'assabentaré de res i ignoraré una cosa que per a mi és bellíssima i que forma part de la meva vida. Fins i tot, si cau en les meves mans, com que no sé de què es tracta, ho arraconaré i qui sap si no ho menystindrè, no per menyspreu, mera ignorància.

M'enteneu por on vaig? Amb la "no-violència" pot passar el mateix. Com que és un idioma, sempre hi haurà qui no el coneixerà, però sempre hi haurà qui no el voldrà aprendre. I això és un problema perquè l'enteniment, entès com a facultat de comprendre i comprendre's, serà en va. I no només és un problema, també pot esdevenir un perill.

El diàleg té una cosa molt semblant, una premissa, jo diria que casi idèntica que les baralles. Dos no es barallen si un no vol. Això ja ha esdevingut un tòpic popular. Però dos tampoc no dialoguen, si un dels dos no ho vol fer i vol utilitzar uns altres mètodes. Oi que també enteneu per on vaig?

I després ve el que per a mi és més greu. Moltes voltes pot passar que la "no-violència" esdevingui perquè certs col·lectius, espero que no massa majoritaris, facin tot allò que els doni la gana en detriment dels no-violents perquè saben que aquests mai no "els trencaran la cara".

I com es diu en castellà: "Y en esas estamos..."

Joaquim Recasens, ofm

Compartiendo con los hermanos de la Residencia Assís

Paz y bien, hermanos y hermanas: la fraternidad de Sabadell quiere compartir con todos vosotros el día de retiro tan lindo que hemos compartido con los hermanos residentes de la O.F.S de distintas fraternidades de la Residencia Assís, el Domingo día 5 de Marzo.

A las 10.30, nos ha recibido el hermano Pere Oliveras, con su amabilidad acostumbrada, de la fraternidad de Pompeia. Hemos empezado con el tema: La Cuaresma en cinco domingos ; Jesús es Hombre, Jesús es Dios, Jesús es Agua, Jesús es Luz, Jesús es Vida, a cargo de Fra Manuel Hernández, muy interesante.

A las 12h nos hemos unido a los residentes para celebrar la Eucaristía presidida por Fra Martí, ofmcap

Finalizada la Misa hemos saludado a los hermanos de la OFS, una de ellas la hna. Remei Garcia tan querida por todos, invitándolos a que después de comer nos acompañen para seguir con otro tema que Fra Máximo, ofm ha preparado "EL OTRO ES UN DON...Descubramos a Jesús". (Mensaje del Papa Francisco para la cuaresma 17).

Hasta la hora de comer hemos tenido una dinámica de grupo para conocernos mejor y con más amor. La comida fraterna ha tenido lugar en una sala de la Residencia, un total de 17 hermanos.

A las 15h. ha tenido lugar la presentación del tema al cual se han incorporado siete hermanos de la OFS residentes, ha sido muy interesante y participativa. Ha finalizado con el rezo de Vísperas, despidiéndonos hasta la próxima, nos comentan los hermanos que sea pronto.

Damos gracias a Dios por el Don de la Fraternidad.

Carmen Perez, ofs

La centralitat II (Lc 4: 1-13)

Si en l'anterior escrit dèiem que en el centre del seu missatge Déu hi posa la humanitat, ara hem de dir que en el centre de la nostra vida hi hem de posar Déu. Ja explicàvem que el nostre destí és la cerca de l'Absolut i això ja marca la centralitat, però la lectura de les temptacions de Jesús ens hi aboca de ple.

Les tres temptacions són maneres de descentralitzar Déu de les nostres vides. Fins i tot en allò que ens és tan necessari com el pa, Jesús fa valdre la nostra doble condició, la biològica que ens lliga a necessitats tan peremptòries com l'aliment, però també l'espiritual que ens situa en l'altra dimensió, la dels desigs que ultrapassen l'ara i aquí per situar-nos davant l'Infinit. Aquest espai ens pertany, però només el podem assolir si li donem un lloc preeminent en la nostra vida. No hi ha altra manera ja que no s'hi arriba amb ambigüitats ni mitges tintes.

La temptació del poder o del prestigi humà, aconseguit fent prevaldre interessos egocèntrics, a la vegada que menystenint els valors presents en les persones del nostre voltant. Res més llunyà a la voluntat de Déu. La seva proposta és l'entesa i la fraternitat. El contrari porta a l'aïllament i l'autodestrucció. Restablint els vincles de respecte i germanor es ressituen les coses en el seu lloc i porta cada persona a la plenitud.

L'ús banal del nom de Déu. En podem ser bastant proclius els creients. Penso que la millor manera de no caure en aquesta temptació és observar què fa Déu amb nosaltres; el seu gran respecte per les nostres decisions i actes. Ell suggereix i proposa i mai no pressuposa ni prejuga. La centralitat de Déu en aquest cas és bastir els nostres actes i pensaments de respecte i reverència per tot allò que Ell és i representa.

El que més impressiona del relat de les temptacions de Jesús és la profundíssima humanitat del Fill de Déu que transmet. També nosaltres tenim experiències similars quan ens centrem, en els moments de pregària, amb el nostre desig de trobada amb Déu (i això només té lloc quan ho fem des del desert de la nostra vida); és llavors que sorgeixen, amb tota la seva duresa i tenacitat, els nostres fantasmes i angoixes més pregons. Només tolerant la seva presència, convivint amb aquest costat fosc que és ben nostre, anirem refent la nostra vida, però ara sí, amb coneixement clar del que som i amb una consciència vibrant del que volem esdevenir.

Maria Cambray i Amenós, ofs

Mai no sabré del tot

En l'inici de la Setmana Santa

(Oh Jesucrist!)

Mai no sabré del tot
amb la certesa que la ment desitjaria
si vas ser realment Déu en el món,
si vas atansar-te a nosaltres
foscos, turbulents, limitats, adolorits
com de vegades nosaltres desitgem atansar-nos a Ell:
profunditat, claror, gràcia inefable i pacificadora.

No ho sabré del tot, ni reclamo saber-ho del tot:
ni seguretats il·lusòries ni respostes definitives.
Celebro la teva veritat,
la que diu “estima” en lloc de “demostra”,
la que diu “comparteix” en lloc de “posseeix”,
la que diu “escolta les raons” en lloc de “tingues la raó”.

Podria morir sense necessitat de saber més,
joiós d'haver cregut, crescut, viscut
en aquesta gran i mo
desta veritat,
i em sentiria ple de sentit en ella,
lliure mentre fos en ella,
encara que anés, en ell, cap al buit, cap al no res.

David Jou

Eixugar les llàgrimes

Quan jo estava al col·legi de Les Borges Blanques, un dia sortint al pati, els nens estaven jugant i una nena plorava desconsoladament. Em vaig atansar i li vaig preguntar què li passava. I plorava i plorava sense parar. Vaig treure el mocador de la butxaca, li vaig eixugar les llàgrimes, i..., en aquell moment vaig sentir un estremiment de tendresa..., i vaig dir-me: “Aquesta és la meva vocació, eixugar les llàgrimes dels que ploren”.

I aquesta és també la vocació de la comunitat cristiana. Eixugar les llàgrimes dels que ploren, consolar els afligits...

Consoleu, consoleu el meu poble” diu Déu a l’Escriptura(Is40)“Com una mare consola el seu fill jo també us consolaré” (Is 61)

Jesús ha vingut a portar-nos el consol de Déu. Això és el que anhe-

lava Simeó, aquest home just i pietós, un home ple de l’Esperit Sant, que esperava l’hora en què Israel seria consolat, l’hora en què vindria el Messies dels pobres, el Messies que eixuga les llàgrimes, el Messies que acompanya el que és feble, el que està a punt de caure, que no condemna sinó que abraça i comprèn.

I ell, Simeó, ple de l’Esperit Sant, amb el nen als braços –quina santa emoció tenir el Messies en braços!– exclama: “Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se’n vagi en pau com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador...” “Ja em puc morir”. I el qui ve, el Salvador, és aquell que té com a vocació eixugar les llàgrimes dels ulls que ploren, és aquell que diu a Maria Magdalena: “Dona, per què plores? Qui busques?” I el que diu a aquella mare afeixugada per la mort del seu fill: “Dona, no ploris, el teu fill ressuscitarà”. “No ploreu”, ens diu Jesús constantment.

Jesús és aquell a qui se li commouen les entranyes davant de la multitud afamada i desesperançada com ovelles sense pastor. Jesús

pateix amb la misèria, ha vingut a guarir, a consolar, a cuidar, com una mare.

I ens narrarà l'abraçada del Fill Pròdig i la compassió del Bon Samarità perquè copsem com són les entranyes de Déu que Ell ha vingut a revelar-nos. Així és Déu, que es compadeix, que pateix, que plora amb els qui ploren, que consola el qui pateix.

La comunitat cristiana està cridada fonamentalment a ser consol dels afligits, a ser bàlsam pels qui tenen alguna pena, a donar pa als qui tenen fam i escalf als qui passen fred.

Tal com diu el Papa, l'Església ha de ser un hospital de campanya, on enmig de la batalla del patiment es guareix i s'ajuda tothom sense fer preguntes, sense distingir ideologia, ni raça, ni religió.

Però el més important és que a la comunitat sempre es trobi algú que t'escolti, algú que et saludi, algú que et tracti com a amic, digne, d'igual a igual.

L'església està cridada a ser una llar de família per a tothom qui es vulgui acollir.

Fra Josep Manuel Vallejo, ofmcap.

Capitulo

Paz y Bien:

El día 2 de Abril ha tenido lugar el Capitulo Electivo de la Fraternidad de Sabadell. Ha sido un día de convivencia muy lindo los veinte hermanos, junto a la ministra provincial María Cambray y Fra José Manuel Vallejo, asistente provincial.

Hemos asistido a las 11 a la Eucaristia de la comunidad, finalizada esta nos hemos reunido con la ministra Provincial para la visita fraterna hasta las 13,30. Seguidamente, comida fraterna y a las 16 con incorporación de Fra José Manuel Vallejo, ha dado comienzo la elección del nuevo consejo, con los 15 hermanos con derecho a voto.

Después de convocar al Espíritu Santo, han comenzados las votaciones.

El nuevo consejo queda constituido por los hermanos: Ministra, Angeli-

na Coll Casals.Vice-Ministro, Jose Luis Lugea González. Responsable de formación, Mª Carmen Aravena Oñate. Tesorera Anna Villa Martínez. Secretaria Carmen Pérez Sanmartín.

Que el Espíritu del Señor guíe su trabajo en bien de la Iglesia y de la fraternidad.

Carmen Pérez, ofs

AGENDA

(D'acord amb les dades facilitades per les Fraternitats)

Dilluns 3 d'abril, 18h. Pregària a Pompeia–Grups, Riera Sant Miquel, 1 bis. Barcelona. Tots els dilluns.

Dimarts 4 d'abril, 19,30h. Recés de Quaresma: La Naturalesa, mare del creixement integral, per les Caputxines de la Mare del diví Pastor; Gna Martha a Plaça Universitat, 2. Barcelona.

Dimecres 5 d'abril, 20h. Celebració del Perdó a L'Ajuda, Sant Pere Més Baix, 18. Barcelona.

Dijous 6 d'abril, 20h. Santa Joaquina de Vedruna, a càrrec de la Gma. Mabel Burgell, a Pompeia-Grups, Riera Sant Miquel 1 bis. Barcelona.

Divendres 7 d'abril, 20h. Celebració del Perdó al Santuari de Pompeia, Diagonal 450. Barcelona.

Diumenge 9 d'abril, 2on. Diumenge

Dijous 13 d'abril, Dijous Sant

Divendres 14 d'abril, Divendres Sant

Dissabte 15 d'abril, Celebració de la Resurrecció del Senyor.

Diumenge 16 d'abril, Diumenge de Pasqua.

Dissabte 22 d'abril, 10,30h. Formació de la OFS Catalunya. “La Fraternitat segons l'OFS”, pel gmà Francisco Javier Conejo, ofs, a la Fraternitat de Granollers, Plaça Jacint Verdaguer, 7.

Divendres 28 d'abril, 20h. Pregària contemplativa, amb cants de Taizé, a la Cripta. A Pompeia, Diagonal 450. Barcelona.

Des del dissabte 28 d'abril fins al 1 de maig, Congrés Nacional al Pardo (Madrid). Organitza l'OFS Nacional.

La Fraternitat d'Igualada, en informa que es reuneix el tercer diumenge de cada mes a les 10,15h. i els dissabtes assaig de l'escolania de 12 a 13h. I tots els primers dissabtes, taller de família.

Diumenge 29 d'abril

Fraternitat d'Arenys de Mar, 9h. Pregària a la Capella del Santíssim, 9,15h Assemblea, 11h Eucaristia. I la Professió Solemne dels germans José Montes, Montserrat Pruna, Marina Ginebra, Lúdia Aymerich.

Dimecres 3 de maig, 12h. Fra Junípero Serra, missioner de Déu, a càrrec de Fra Juan Carlos Moya Ovejero, ofm. Organitza Família Franciscana de Catalunya i L'Ateneu Universitari Sant Pacià, a Diputació 231, Barcelona.

Dimarts 9 de maig, 19,30h. Recés de Pasqua: Pregant amb el Càntic de les Criatures, per les Franciscanes Missioneres de Maria, a Plaça Universitat, 2. Barcelona.

Dijous 11 de maig, 20h. Sant Silvà del Mont Athos, a càrrec de Fra Jesús Romero, ofmcap. a Pompeia-Grups, Riera Sant Miquel 1 bis. Barcelona.

Diumenge 14 de maig, segon diumenge.

Diumenge 21 de maig, Assemblea anual de la OFS de Catalunya. A Berga. Programa adjunt.

Diumenge 28 de maig, Visita a "Casa Guadalupe", centre d'acollida a mares solteres de Sabadell, se informarà en el proper butlletí.

Diumenge 18 de juny, pelegrinatge a Montserrat.

Es prega a les fraternitats que facin arribar els seus programes per poder-los posar a l'agenda.

Redacció: Pompeia-Grups, Riera de Sant Miquel, 1 bis, Barcelona
08006, Tel. 93 217 41 08. B

BERGA

10:00 Acollida

A l'**Hotel Berga Park**, c/ Carretera de Solsona n^o1

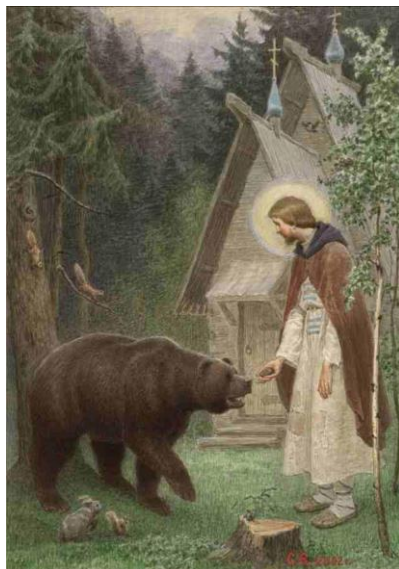
10:15 **Missa**

11:15 **Pausa**

11:30 Ponència: **Sant Francesc i l'Orient cristià, per la Gna. Mª Dolores Martín Trutet, osb**

14:15 Dinar

16:30 Visita al **Santuari de Santa Maria de Queralt**

Observacions:

- Per a l'assistència i el dinar cal avisar la Montserrat Linares, de dilluns a divendres de 16 a 20h Telf: 93 217 41 08. Cal fer-ho abans del dia 10 de Maig (si necessiteu dieta especial, aviseu amb temps).
- El preu de les despeses, sala de conferències i dinar és de 23 € per persona (no deixeu de venir per una qüestió econòmica).

Si voleu venir amb autocar són 12 € més per persona. Sortirà de Barcelona, passant per Arenys de Mar, Granollers i Sabadell. Cal confirmació abans del 10 de maig.

Trobada oberta a tothom.

- La trobada es realitzarà en un sol espai de la ciutat.

Tarda: per a visitar el Santuari podem fer ús del funicular inclinat a 0,80€ per acabar d'arribar al Santuari, o fer-ho a peu per les escales que voregen la serralada gaudint de l'impressionant paisatge.